

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิจัยเชิงปริมาณของกลุ่มประชากร (ผู้ตอบแบบสอบถาม) ผู้เข้าอบรม เรื่องการใช้ภาษาอังกฤษที่มาจากหน่วยงานราชการและเอกชนที่ได้รับบริการวิชาการด้าน ภาษาอังกฤษ 5 หน่วยงาน รวม 145 คน พบว่า ประเด็นสำคัญ ๆ ที่มีผลโดยตรงกับการพัฒนาเรื่อง การสื่อสารภาษาอังกฤษ อาทิเช่น 23.4 % ของแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษา ปวส./ปวท., อนุปริญญา และปริญญาตรี 52.4 % ประเด็นดังกล่าวนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านการปฏิบัติ และด้านทัศนคติของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์ จากจำนวนปีการศึกษาที่ผู้เรียนในระดับประถมต่อด้านมัธยมต้นจนถึงจบ ปวส/อนุปริญญา รวมแล้ว 14 ปี, สายสามัญตั้งแต่ประถมต่อมัธยมจนจบปริญญาตรี รวม 16 ปี ประเด็นที่กล่าวมาในภาพรวม วิเคราะห์ได้ว่า ระยะเวลาดังกล่าวที่เสียไป โดยที่ไม่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ภาษา แยกเป็นแต่ ละปัจจัยที่เป็นหลัก และองค์ประกอบปัจจัยหลักดังนี้

ด้านความรู้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษในภาพรวมปานกลาง (Mean = 2.93, SD = 1.03) สรุปโดยสังเขปดังนี้

ประชากรกลุ่มตัวอย่างยังต้องพัฒนาภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารอีกมากไม่ว่าจะเป็น การพัฒนาด้วยตนเองเป็นประจำ เนื่องจากผลจากปัจจัยในด้านความเข้าใจด้านการฟัง พูด อ่าน และ เขียน สะท้อนว่าพื้นฐานความเข้าใจและความสามารถทั้งสี่ด้าน (Mean = 3.01, SD = 0.96) ซึ่งอาจ เกิดจากไม่ได้รับการเรียนการสอนที่ถูกต้องมาตั้งแต่วัยเด็ก, เริ่มเรียนภาษาอังกฤษช้าไป, อุปกรณ์ การเรียนการสอน, สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.อรพรรณ วีร วงศ์ ซึ่งกล่าวว่า “สาเหตุหลักที่คนไทยยังอ่อนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการศึกษาไทยจะเน้นการอ่าน, ท่องจำ (Rote learning), ไวยากรณ์ (Grammar) เพื่อให้สอบให้ผ่าน โดยไม่เน้นข้อสอบ conversation” ในความเห็นของดร.อรพรรณ ข้อสอบแบบข้อเขียนควรรวมข้อสอบพูด และฟังด้วย ทุกครั้ง (วีรวงศ์, 2554) ยังมีงานวิจัยของดร.ทองทัศน์ เฉลิมลาภ กล่าวว่า “กว่า 70% ของครูที่สอน ภาษาอังกฤษในระดับอนุบาลไม่ได้จบวิชาเอกด้านภาษาอังกฤษโดยตรง” รวมถึงจำนวนห้องเรียนที่มี นักเรียนมากเกินไปทำให้การฝึกฟัง พูด ไม่เกิดประสิทธิภาพ (ฉลิมลาภ, 2555)

ด้านการปฏิบัติ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีการปฏิบัติจริงของภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่อนข้างสูง (Mean = 3.31, SD = 1.04) สรุปโดยสังเขปดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาการฟัง จากเจ้าของภาษาอยู่ที่ (Mean = 3.51, SD = 1.04) สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ค่อยได้ปฏิสัมพันธ์ และสนทนากับเจ้าของภาษาเท่าที่ควร สืบเนื่องจาก อาชีพการงาน ไม่จำเป็นต้องสัมผัสกับชาวต่างชาติ สอดคล้องกับ อรรถพล คำเคียน ที่ กล่าวว่า “จาก 4 ทักษะที่สำคัญ (Macro Skills) ฟัง, พูด, อ่าน และเขียน การพูดเป็นประเด็นที่

ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียน เนื่องจากขาดโอกาสในการสนทนากับเจ้าของภาษาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ขาดประสิทธิภาพ” ในขณะที่การสอนภาษา โดยไม่เน้นการสื่อสารแบบ CLT (Communicative Language Teaching) ได้นำมาใช้อย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามผลของงานวิจัยในด้านความรู้สึก ทักษะคิดโดยภาพรวมยังพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีแรงกระตุ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ในขณะที่เดียวกันก็มีจำนวนไม่น้อยที่มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ แต่โดยภาพรวมแล้วสรุปได้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการใช้ชีวิตประจำวัน (Khamkien, 2011) และสอดคล้องกับการสัมภาษณ์กับอาจารย์ภาณี อิมจิระกุล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 ให้ความเห็นว่า สาเหตุที่ทักษะการฟัง และการพูด ของนักศึกษาไทยยังอ่อนอยู่มาก เนื่องจากไม่มีโอกาสได้พูดจริง และสนทนาเป็นกิจจะลักษณะกับเจ้าของภาษาขาดความกล้าเพราะกลัวพูดผิด ประเด็นดังกล่าวนี้ หากได้ฝึกพูดตั้งแต่วัยเด็กจะช่วยไม่ให้เกิดความประหม่าได้ อีกทั้งเกี่ยวข้องถึงปัจจัยย่อยจากตารางที่ 4.6 ข้อที่ 7 – 10 ที่ระบุถึง

- ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา (Mean = 3.47, SD = 0.95)
- ไม่มีการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ (Mean = 3.43, SD = 1.14)
- อยู่ในสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอ (Mean = 3.38, SD = 1.06)
- มีปัญหาในการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ เนื่องจากข้อจำกัดในด้านคำศัพท์ และเรียนรู้คำคุณศัพท์น้อยเกินไป (Mean = 3.27, SD = 0.99)

จากข้อมูลของ www.bangkokpost.com online March 19th, 2558 on Thai education ระบุว่า ผลการสอบ ONET ทั่วประเทศของปีการศึกษา 2557 นักเรียนส่วนใหญ่ทำคะแนน ภาษาอังกฤษได้ไม่ดี สพม. จึงมีนโยบาย ให้โรงเรียนที่ได้คะแนนดี เป็น coach ให้กับโรงเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า (peers coaching) ประเด็นนี้ กอปรกับการที่ สพม. มีนโยบายที่จะให้ครูระดับประถมและมัธยมศึกษาทั่วประเทศมีการสอบ English Competency Test เพื่อยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ จะช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเยาวชนได้

มีความเห็นจาก Mr. David Brown ซึ่งเขียนลงใน www.bangkokpost.com online June 3rd, 2556 ว่า การที่เยาวชนไทยยังอ่านหนังสือน้อยมาก โดยเฉลี่ยปีละ 5-6 เล่ม ในขณะที่ เยาวชนในเวียดนาม และ สิงคโปร์ อ่านประมาณ 50-60 เล่มต่อปี ประเด็นนี้มีผลทำให้รู้ vocabulary น้อย จึงไม่สร้างประโยคได้ ขาดความมั่นใจที่จะพูด (less input equals to less output)

จากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยกว่า 6 ปี ห้องเรียนที่มีผู้เรียนเกิน 20 คนมักจะไม่เกิดประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้สอนต้องเวลาพัฒนาจุดอ่อนของผู้เรียน เช่น การฟัง การออกเสียง เป็นต้น เหล่านี้เป็น individualized attention โดยเฉลี่ยจำนวนนักเรียนใน 1 ห้องเรียนในระบบการศึกษาไทยอยู่ที่ประมาณ 30-40 คนต่อครู/อาจารย์ 1 คน ไม่สามารถดูแลแบบ individualized attention ได้ทั่วถึง

ด้านทัศนคติ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.34, SD = 0.93) โดยสรุปได้ดังนี้

คุณสมบัติที่สำคัญของผู้เรียน

- ผู้ตอบแบบสอบถามตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ (Mean = 3.91, SD = 0.83) สะท้อนว่าผู้เข้าอบรมเห็นความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพอย่างมาก
- มีความเชื่อว่าหากได้เรียนตั้งแต่เด็ก จะทำให้พูดได้สำเนียง และการออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษา (Accent and Pronunciation) (Mean = 3.83, SD = 1.05)
- มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Mean = 3.74, SD = 0.81) มีความสนใจ และต้องการพัฒนาอยู่ในระดับที่มาก (Mean = 3.58, SD = 0.80) แต่คิดว่าอายุที่เพิ่มขึ้น อาจมีผลทำให้คิดได้ ช้าลง (Mean = 3.14, SD = 1.06) รวมถึงมีความรู้สึกเครียดในการเรียนภาษาอังกฤษ (Mean = 3.04, SD = 1.01) สอดคล้องกับงานวิจัยของ:

Rubin กับ Thompson (1994: 4) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก ต่อประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนเอง ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนบางคนสามารถพัฒนาได้เร็วกว่าผู้เรียนคนอื่น ทั้ง ๆ ที่เรียนในห้องเดียวกัน และครูผู้สอนคนเดียวกัน

Naiman et al (1978 as cited in Ur, 1998: 275) ระบุคุณสมบัติที่ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จมีดังนี้

- ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ ที่ท้าทายตลอดเวลา
- มีความมั่นใจในตนเอง ; มี Ego และคิดว่าการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการเพิ่มลักษณะให้แก่ตนเองและให้กับผู้อื่นยอมรับ
- มีความมุ่งมั่น อดทนสูง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใด ๆ
- กล้าที่จะถามเมื่อไม่เข้าใจ; กล้าพูด ถึงแม้จะผิดไวยากรณ์

Foley (2005) ระบุว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จทั้ง ๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ประถม มัธยม และอุดมศึกษา มีดังนี้

- เด็กไทยถูกปลูกฝังให้เคารพผู้ใหญ่ เคารพครู จึงไม่กล้าถาม ไม่กล้าออกความคิดเห็น
- ความรู้สึกเกรงใจ รอฟังคำสั่งเป็นหลัก (being too considerate/passive) ทำให้การถามคำถามเปรียบเสมือนไม่เคารพ หรือท้าทายครูผู้สอน
- ในวิชาภาษาอังกฤษ แต่ประมาณ 80 % พูดภาษาไทย
- เด็กไทยจะมุ่งเน้นในการอ่าน (Reading) กับ Grammar และท่องจำ (memorization) โดยไม่ให้ความสำคัญกับ การฟัง การพูด และการเขียน

การอบรม

Hedge (2000: 81) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกอบรมในด้านเทคนิคการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น เกิดความกระตือรือร้น กล้าถาม และไม่กลัวที่จะพูดผิด ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และเฝ้ารอโอกาสในการฝึกพูด

- ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ (Mean = 3.91, SD = 0.83) สะท้อนว่าเห็นความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพอย่างมาก

- มีความเชื่อว่าหากได้เรียนตั้งแต่เด็ก จะทำให้พูดได้สำเนียง และการออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษา (Accent and Pronunciation) (Mean = 3.83, SD = 1.05)

- มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Mean = 3.74, SD = 0.81) มีความสนใจ และต้องการพัฒนาอยู่ในระดับที่มาก (Mean = 3.58, SD = 0.80) แต่คิดว่าอายุที่เพิ่มขึ้น อาจมีผลทำให้คิดได้ ซ้ำลง (Mean = 3.14, SD = 1.06) รวมถึงมีความรู้สึกเครียดในการเรียนภาษาอังกฤษ (Mean = 3.04, SD = 1.01)

5.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เพื่อเป็นแนวทางนำไปบูรณาการและเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้, การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นดังนี้:

- ต้องฝึกพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยใช้สื่อทาง Internet ใช้ Social Media ดูหนัง ข่าว เป็นภาษาอังกฤษหรือ Subtitles อังกฤษแทน

- ต้องหาโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติ หากมีทัศนคติว่าไม่จำเป็นต้องพูด เพราะไม่เกี่ยวกับงาน หรืออาชีพที่ทำจะพัฒนาไม่ได้

- การปฏิรูปการศึกษาทั้งในด้านครูผู้สอน , หลักสูตรการสอน , ระบบอุปกรณ์ในห้องเรียน , สภาพแวดล้อมที่ต้องเอื้ออำนวย , จัดหาอาจารย์เจ้าของภาษา หรือครู / อาจารย์ที่จบด้านการสอนภาษาอังกฤษโดยตรงให้แก่โรงเรียน ในชนบท เพราะปัจจุบันนี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า “เด็กในเมืองเก่งกว่าเด็กต่างอำเภอ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ” ประเด็นที่สำคัญจากผลการวิจัยในส่วนของทัศนคติระบุว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อว่า “หากได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็ก จะทำให้พูดสำเนียงได้เหมือนเจ้าของภาษา” อีกทั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Mean = 3.74 , SD = 0.81) อยู่ในเกณฑ์มาก แสดงว่า ในด้าน Attitude มีทัศนคติเชิงบวก มีความพร้อม และเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในการใช้ประกอบอาชีพ

- ส่วนของอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามนั้น มากที่สุด 32.6% อยู่ระหว่าง 30 – 39 ปี ; 30.6% อยู่ระหว่าง 20 – 29 ปี ตามด้วย 20.1% อยู่ระหว่าง 60 – 69 ปี และ 16.7% อยู่ระหว่าง 50 – 59 ปี มีวุฒิปริญญาตรี 52.4% ตามมาด้วย ปวส / อนุปริญญา 23.4% และปริญญาโท 15.2% ประเด็นนี้วิเคราะห์ได้ว่า ระยะเวลาที่เรียนตั้งแต่ประถม ถึงมัธยม ถึงอนุปริญญา รวมแล้ว 14 ปี และ 16 ปี สำหรับปริญญาตรี สะท้อนให้เห็นว่า ระยะเวลาที่เสียไปไม่มีผลในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพโดยเอาผลจากค่าเฉลี่ย Means จากการวิจัยมาวิเคราะห์เป็นองค์ประกอบ

2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้สอนในการบูรณาการ และพัฒนาการเรียนการสอนดังนี้
 - ผู้สอนต้องรู้จริง และรู้ที่มาที่ไป ทั้งในด้านไวยากรณ์ , โครงสร้างประโยค , เพื่อใช้ในการตอบคำถามของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง
 - ผู้สอนต้องออกเสียง (Pronunciation) คำต่างๆให้ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่ประกอบด้วย l , r , ch , sh และลงท้ายด้วย sk , st , th , ed , te , d , re , k , ke เช่น Crime , Rice , Light , Ship , Chip , Risk , First , Ended, Posted เป็นต้น เนื่องจากการออกเสียงผิด อาจทำให้ความหมายเปลี่ยนได้ถึง stress/intonation ด้วยเนื่องจากภาษาอังกฤษ มีเสียงสูงและต่ำ เน้นไม่เน้น เป็นต้น
 - ผู้สอนต้องมีเทคนิคการสอนที่ไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อ : ใช้เครื่องมือช่วย (Tools) ได้หลากหลาย ตรงกับระดับผู้เรียน
 - ผู้สอนจะต้องถูกวัดผลประเมินอย่างชัดเจน ต่อเนื่อง และโปร่งใส โดยเน้นประสิทธิภาพของผลงานเป็นหลัก เพื่อให้รู้ถึง Weakness and Strength เพื่อการปรับปรุงตนเอง
 - การประเมินผู้เรียนจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความก้าวหน้า (Progress) , จุดอ่อน และจุดแข็งของผู้เรียนเอง
 - ผู้สอนจะต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนระลึกถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษกับชีวิตประจำวัน โดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้วยตนเอง หรือการเข้าอบรม การที่ภาษาอังกฤษมีศัพท์ (Vocabulary) มากกว่า 500,000 คำ ทำให้การพัฒนา และฝึกฝนต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง หากรู้ศัพท์น้อย เนื่องจากไม่มีโอกาสฝึกพูด และฝึกอ่านก็สร้างประโยคได้น้อย ทำให้ขาดความมั่นใจในการพูด วิเคราะห์จากผลการวิจัย ด้านการปฏิบัติที่ระบุว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาด้านการฟัง และไม่สามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เพื่อเป็นแนวทางนำไปบูรณาการและเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้, การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นดังนี้:
 - ต้องฝึกพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยใช้สื่อทาง Internet ใช้ Social Media ดูหนัง ข่าว เป็นภาษาอังกฤษหรือ Subtitles อังกฤษแทน
 - ต้องหาโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติ หากมีทัศนคติที่ไม่จำเป็นต้องพูด เพราะไม่เกี่ยวกับงาน หรืออาชีพที่ทำจะพัฒนาไม่ได้
 - การปฏิรูปการศึกษาทั้งในด้านครูผู้สอน , หลักสูตรการสอน , ระบบอุปกรณ์ในห้องเรียน , สภาพแวดล้อมที่ต้องเอื้ออำนวย , จัดหาอาจารย์เจ้าของภาษา หรือครู / อาจารย์ที่จบด้านการสอนภาษาอังกฤษโดยตรงให้แก่โรงเรียน ในชนบท เพราะปัจจุบันนี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า “เด็กในเมืองเก่งกว่าเด็กต่างอำเภอ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ” ประเด็นที่สำคัญจากผลการวิจัยในส่วนของทัศนคติระบุว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อว่า “หากได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็ก จะทำให้พูดสำเนียงได้เหมือนเจ้าของภาษา” อีกทั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Mean = 3.74 , SD = 0.81) อยู่ในเกณฑ์มาก แสดงว่า ในด้าน Attitude มีทัศนคติเชิงบวก มีความพร้อม และเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในการใช้ประกอบอาชีพ

- ส่วนของอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามนั้น มากที่สุด 32.6% อยู่ระหว่าง 30 – 39 ปี ; 30.6% อยู่ระหว่าง 20 – 29 ปี ตามด้วย 20.1% อยู่ระหว่าง 60 – 69 ปี และ 16.7% อยู่ระหว่าง 50 – 59 ปี มีวุฒิปริญญาตรี 52.4% ตามมาด้วย ปวส / อนุปริญญา 23.4% และปริญญาโท 15.2% ประเด็นนี้วิเคราะห์ได้ว่า ระยะเวลาที่เรียนตั้งแต่ประถม ถึงมัธยม ถึงอนุปริญญา รวมแล้ว 14 ปี และ 16 ปี สำหรับปริญญาตรี สะท้อนให้เห็นว่า ระยะเวลาที่เสียไปไม่มีผลในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพโดยเอาผลจากค่าเฉลี่ย Means จากการวิจัยมาวิเคราะห์เป็นองค์ประกอบ

2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้สอนในการบูรณาการ และพัฒนาการเรียนการสอนดังนี้

- ผู้สอนต้องรู้จริง และรู้ที่มาที่ไป ทั้งในด้านไวยากรณ์ , โครงสร้างประโยค , เพื่อใช้ในการตอบคำถามของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง

- ผู้สอนต้องออกเสียง (Pronunciation) คำต่างๆให้ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่ประกอบด้วย l , r , ch , sh และลงท้ายด้วย sk , st , th , ed , te , d , re , k , ke เช่น Crime , Rice , Light , Ship , Chip , Risk , First , Ended, Posted เป็นต้น เนื่องจากการออกเสียงผิด อาจทำให้ความหมายเปลี่ยนได้ถึง stress/intonation ด้วยเนื่องจากภาษาอังกฤษ มีเสียงสูงและต่ำ เน้นไม่เน้น เป็นต้น

- ผู้สอนต้องมีเทคนิคการสอนที่ไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อ : ใช้เครื่องมือช่วย (Tools) ได้หลากหลาย ตรงกับระดับผู้เรียน

- ผู้สอนจะต้องถูกวัดผลประเมินอย่างชัดเจน ต่อเนื่อง และโปร่งใส โดยเน้นประสิทธิภาพของผลงานเป็นหลัก เพื่อให้รู้ถึง Weakness and Strength เพื่อการปรับปรุงตนเอง

- การประเมินผู้เรียนจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความก้าวหน้า (Progress) , จุดอ่อน และจุดแข็งของผู้เรียนเอง

- ผู้สอนจะต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนระลึกถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษกับชีวิตประจำวัน โดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้วยตนเอง หรือการเข้าอบรม การที่ภาษาอังกฤษมีศัพท์ (Vocabulary) มากกว่า 500,000 คำ ทำให้การพัฒนา และฝึกฝนต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง หากรู้ศัพท์น้อย เนื่องจากไม่มีโอกาสฝึกพูด และฝึกอ่านก็สร้างประโยคได้น้อย ทำให้ขาดความมั่นใจในการพูด วิเคราะห์จากผลการวิจัย ด้านการปฏิบัติที่ระบุว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาด้านการฟัง และไม่สามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ